

Z dnešního evangelia:

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená Mistře – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála). (Jan 1, 35-42)

K zamyšlení

Není tak snadné přijmout a uvěřit, že Ježíš je skutečně Božím synem. Ale kde hledat způsob, jak najít odpověď? Nabízí ji sám Pán. Stačí, když člověk vstane a zkusí s Ježíšem mluvit, vydá se za ním a sleduje, jak jedná. Není to nic složitého a není třeba se bát, že něco pokazíme. Má to však určitý háček. Nelze se vydat za Pánem a přitom neopustit nic z toho, co vytvářelo náš svět do okamžiku setkání s Kristem. Stačí poslechnout Ježíšova slova: „Pojďte a uvidíte“. Pán se nesmál možná naivní otázce učedníků, ani nevyčetl Ondřejovi, že přivedl ještě někoho cizího. Naopak hledá, co v člověku je a každému nabízí jeho vlastní úkol. (vira.cz)

Modlitba

Znám pravdu, a neříkám ji.

Mám tvou lásku, a nekonám ji.

Věřím v tebe, a nedůvěřuji ti.

Mluvím o bližním, a nevidím ho.

Sloužím peňezům, a nestydím se.

Slyším o hladu, a nedělám si s ním starosti.

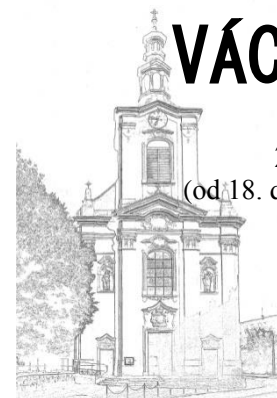
Říkám si křesťan, a ještě jím nejsem.

Tak to je. Ale tak to nesmí zůstat. Bože, slituj se.

Myšlenky pro život

- Teprve až budeš srozuměn s tím, že lidským způsobem nic nepochopíš a nedokážeš, staneš se opravdovým věřícím. (Michael Quouist, kněz a spisovatel)
- Věčná blaženost je stav, ve které se člověk žije nazíráním. (Simone Weilová)
- Bůh si natolik váží pokání, že i ta nejnepatrnější stopa pokání ve světě, je-li pravá, mu dává zapomenout na hříchy, takže by byly odpuštěny i všechny hříchy ďáblům, pokud by dokázali projevit lítost. (sv. František Saleský)

VÁCLAV

Č. 3 (2015)

18.1.2015

2. neděle v mezidobí

(od 18. do 25. ledna je týden modliteb za jednotu křesťanů)

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2, 410 02

Lovosice

Webové stránky:

farnostlovosice.hu.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

Lovosice Út – v 16.30 h., **ale 20.1. v 7.30 hod.**

St – v 16.30 h., **ale 21.1. v 7.30 hod.**

Čt – v 7.30 hod.

Pá – v 16.30 v kostele

Ne – v 9.00 hod. v kostele

Sulejovice Ne – v 10.30 hod.

Milešov Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)

Velemín So – v 10.00 hod. **24.1. zrušena**

Aktivity v týdnu:

Odpověď k žalmu - neděle 18.1.2015

**„Hle, přicházím, Pane,
splnit tvou vůli.“**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

129. Proč může existovat jen jedna církev?

Tak jako je jen jeden Kristus, může existovat jen jedině Kristovo tělo, jediná Kristova nevěsta, a tedy jen jediná církev – církev Ježíše Krista. On je hlava, církev je tělo. Společně vytvářejí „celého Krista“. Jako se tělo skládá z mnoha údů, a přece tvoří jeden celek, tak i jedinou církev tvoří mnoho místních církví (diecézí). Všechny společně vytvářejí celého Krista.

Ježíš založil církev na základě apoštolů. Tento základ je podnes nosný. Víra apoštolů se v církvi předává z generace na generaci pod vedením Petrova úřadu. Ten „vykonává svou vůdčí úlohu v lásce“. Rovněž svátosti, které Ježíš svěřil kruhu apoštolů, bez ustání působí ve své původní síle.

Některé památky v týdnu

24. ledna – pam. sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve

Narodil se na zámku Sales v Savojsku (Francie). 21.8. 1567 jako potomek venkovského šlechtického rodu. Od šesti let chodil do školy v La Roche, kde se začal učit vedle francouzštiny i latinu. Pochází ze Savojska. V Paříži studoval a prošel krizí. Stal se doktorem práv a potom knězem. Pak bránil a šířil katolickou víru v kraji Chablais, kde kalvínci nenáviděli vše katolické. Čtyři léta působil uprostřed nepřátel a dlouho bez úspěchu, nakonec však obrátil 72 000 kalvínů. Roku 1602 byl zvolen biskupem v Ženevě, tehdy kalvínské. Láska k Bohu mu byla nástrojem, kterým přesvědčil své odpůrce i pronásledovatele. Napsal díla, která jsou řazena mezi základní náboženskou literaturu. Zemřel vyčerpáním již v 55ti letech v Lyonu.

Další památky:

20. ledna – Út. nez. pam. sv. **Fabiána**, papeže a mučedníka a sv. **Šebestiána**, mučedníka

21. ledna – St. pam. sv. **Anežky Římské**, panny a mučednice

22. ledna – Čt. nez. pam. sv. **Vincence**, jáhna a mučedníka

25. ledna – 3. neděle v mezidobí

INTENCE (ÚMYSLY) mší sv.:

Ne – 18.1.2015 – v 9.00 hod. za † Františka a † Annu Zelenou

v Sulejovicích v 10.30 hod. za farníky

Ne – 24.1.2014 – v 9.00 hod. v poděkování za dar víry

v Sulejovicích v 10.30 hod. za farníky

Novoroční předsevzetí

(Mireia Ryšková)

Nový rok se před námi otevírá jako nepopsaný sešit. Tak stojíme na prahu nového roku, který nás naplňuje očekáváním, nadějí a touhou. I v něm bychom rádi měli všechno krásné, spořádané, takové, jak má být.

Velmi často začínáme tím, že si dáváme předsevzetí, jak má být všechno jinak oproti tomu, co se nám v loňském roce nepodařilo. Jenže novoroční předsevzetí jsou zrádná. A to především proto, že v euforii Vánoc a nově začínajícího roku, kdy jsme naplněni poezií, něžností a dobrou vůlí, nedovedeme dobře odhadnout své síly. Dříve než začneme plánovat, co všechno bude jinak, co všechno chceme změnit, je užitečné se ohlédnout za starým rokem: nikoliv především proto, abychom konstatovali, co všechno se nám nezdařilo, nýbrž naopak: zač všechno můžeme být vděční. Potřebujeme si zpřítomnit právě ty pěkné chvíle a nádherné věci, které jsme prožili, které nám byly darovány. A s vděčností je přijmout. Teprve potom je na místě pohlédnout i na to, co tak radostné – ať už z jakýchkoliv důvodů – nebylo. Tak získáme realističtější pohled na situaci, v níž právě jsme. Je opravdu potřeba věci radikálně měnit, chtít po sobě – po kolikáté již! – nezládnutelné? Není spíše na místě vděčnost a radost? Vždyť v každém životě jsou nádherné chvíle. Z nich je rozumné čerpat inspiraci. Jsme povoláni ke štěstí, ne k výkonu.

Ze sdělovacích prostředků se na nás valí černobílé obrazy: jakoby všechno, co udělali naši předchůdci, je špatné, teprve my to teď uděláme dobře. Jakoby neexistovalo nic čistého, nikdo poctivý. I my máme tendenci vidět svůj život černobíle a neustále hledat, jak odhalit a napravit svou „korupci“, své hříchy. Zkusme jednou hledat místo toho ve svém životě ona velká obdarování Boží (a prvním jsme my sami takoví, jací jsme) a těšit se z nich. A pak třeba rozhodnout, že k té radosti ještě nějakou přidáme. Pozitivní motivace je mnohem

účinnější.

V závěru ignaciánských duchovních cvičení stojí jedna velmi moudrá rada: dát si takové předsevzetí, které je nejsnadnější a nejrychleji splnitelné, tedy udělat jeden malý zvládnutelný krok dopředu. A když nám ten krok udělá radost, o to je to snazší. A o to jsou snazší i ty další malé kroky. Na konci roku se možná budeme divit, kolik jsme toho vlastně ušli.

**Národní
eucharistický
kongres 2015**

Národní eucharistický kongres není jednorázovou akcí, ale nabídkou celoroční cesty ve farnostech, řeholních rodinách, církevních komunitách a hnutích.

Bylo stanoveno šest základních témat a materiály vydány tiskem. Zde je farnostem dáván velký prostor - nacházet způsoby, jak témata a s tím i celkový záměr NEK, tedy obnovu smlouvy člověka s Bohem skrze tajemství eucharistie - novou a věčnou smlouvu přiblížit různým stavům v našich společenstvích (děti, mládež, rodiny, osoby zasvěceného života aj.)

Vrcholným dnem NEK ve farnostech bude slavnost Těla a Krve Páně s následnou nedělí 7. června 2015, kdy farnosti a společenství budou prožívat „Den eucharistie“ ve své farnosti a současně celonárodní sbírkou zajistí potřebné prostředky pro uskutečnění národního vyvrcholení na podzim v Brně 17. října 2015.

51. Mezinárodní eucharistický kongres se bude konat v lednu 2016 v Cebu na Filipínách.

*Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, přízeň,
finanční dary a za úklid našeho kostela.*

Pán Bůh zaplat'!